

Fald de fleste noget mere, end man giver dem ved en midlertidig Lønningslov —, og saa kan det da ikke være urimeligt i 1907 at forøge dette Beløb med 40 Kr. Det er i Virkeligheden det, det drejer sig om, og denne Lønforøgelse er saa lav nu efter 7 Aar, at det ikke forekommer mig, at man i Grunden kan anføre synderligt for at modsætte sig den. Jeg vil derfor meget henstille til det høje Tings Medlemmer uden Partihensyn at gaa med til Ændringsforslag Nr. 1 og give denne Lønforhøjelse, der altsaa højst vil dreje sig om 40 Kr.

Naar der har været Tale om andre Lønningslove, og naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kritiserede enkelte af disse meget stærkt, ønsker jeg dog at sige, at der er ingen Grund for os til i dette Øjeblik at tale om Lønningsloven for Statsbanerne, da vi jo alle vide, hvorledes den Sag ligger, og det kan jo ikke nytte ved hver enkelt Lejlighed at tage de Ulemper, de Fejl og de Mangler, denne Lov er i Besiddelse af, op til Drøftelse og gøre et Nummer ud af dem. Med Hensyn til Postloven vil jeg sige, at da denne Lov blev given, blev den af Funktionærerne, selv om den havde sine Mangler, betragtet som et væsentligt Fremskridt fra det tidligere. Der kan selvfølgelig endnu være Tale om ved en Revision, hvorved Postvæsenet skal bringes paa lige Fod med de andre Etater, at gaa til Lønforhøjelser paa en Del Punkter, men i det store og hele har denne Lov været anset for en i det væsentlige god og brugbar Lov. Det er det overmaade kedelige ved de Herrer Socialdemokraters Forhandling i en saadan Sag, at de altid skyde langt over Maalet, altid overdrive meget stærkt. Maaske det skal høres andre Steder end her i Tinget, men jeg tror, at her i dette høje Ting svækker man netop ved disse Overdrivelser det, som er det væsentlige, og det væsentlige er her, at de Mænd, som ere under denne midlertidige Lønningslov, nu 7 Aar efter, at Loven blev given, kunne faa en lille Lønforhøjelse som den, der er Tale om i Ændringsforslag Nr. 1. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer ikke at tage Hensyn til dette Socialdemokratiets Arbejde, men uden Partihensyn stemme for Ændringsforslag Nr. 1.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg skal aldeles ikke fortsætte Diskussionen om denne Sag. Jeg tror, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, gav tilstræk-

kelige Grunde for mit Standpunkt. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at da jeg talte om Funktionærer — eller jeg vil snarere sige Arbejdere, jeg tror, det bliver Arbejdere —, hvis Løn der muligvis kan være Aarsag til allerede nu at forbedre, talte jeg for det første om dem, der allerede nu falde ind under den midlertidige Lønningslov, altsaa dem, som i Lønningslovens nuværende Skikkelse høre hen derunder, ikke dem, hvis Lønninger ere fastsatte ved Lønningslove eller paa Finanslove siden den Tid. Og jeg sagde endvidere, at det var saadanne, hvis Løn fastsattes rent administrativt af de underordnede Autoriteter; jeg brugte det Udtryk: hvis disse underordnede Autoriteter finde, at deres Løn i Øjeblikket er for lille, er det en rimelig Ting, at de forhøje deres Løn, saaledes som de have Myndighed til at gøre uden at indhente overordnede Autoriteters Samtykke, og hvis dertil skal bruges flere Penge, end de have til Raadighed i Øjeblikket, skal dette for mit Vedkommende ikke være nogen Hindring; jeg skal være villig til at give Tilladelse dertil, selv om det skal ske paa forventet Tillægsbevilling, naar jeg finder Fordringerne rimelige. Saaledes begrænset udtalte jeg mig før, og saaledes vil jeg begrænse det nu; jeg ønsker ikke, at mine Ord skulle misforstaas.

Jeg skal ikke optage en Debat med det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger); han sagde, at jeg havde været meget haard ved Loven, og at det dog var Venstres eget Barn. Hvad jeg har været haard ved, var Lovens Bygning, det var med andre Ord Lovens Gennemførlighed rent administrativt; det er det, der er det svage Punkt ved denne Lov, og jeg beder det ærede Medlem bemærke, at Loven blev gennemført under Højres Ministerium, og at naar en Minister erklærer, at han kan modtage en Lov, maa han tage Ansvar for dens administrative Gennemførlighed.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister udtalte sig jo nu noget bestemt om, hvilke Arbejdere der kunne tænkes at komme til at nyde godt af det, han har stillet i Udsigt med Hensyn til disse Lønningsforbedringer. Saa vidt jeg nu forstod hans Udtalelser, vil det jo sikkert ikke blive ret mange, men der vil dog alligevel ganske sikkert kunne blive en Del, f. Eks. Skovarbejderne; der vil ogsaa være en Del under Jernbanen; og dér vil